

افغانستان: زنان افغان در دفاع از حقوق شان آماج حمله اند.

در آستانه انتخابات زنان افغان با حمله و ارباب مواجه اند.

(کابل , پانزدهم میزان 1383) سازمان نظارت برحقوق بشر در گزارش که امروز به نشر رسیده است گفت که جنگسالاران و طالبان با حملات و تهدیدات مداوم سهم زنان افغان را در پروسه سیاسی به تحلیل میبرد. تهدیدات گسترده وبی امنیتی عمومی حق زنان را در شرکت آزادانه برای انتخابات نهم اکتبر و احراز مقام سیاسی و حضور تمام عیار در حیات اجتماعی به خطر مواجهه ساخته است.

گزارش 36 صفحه ای "میان امید و هراس: تهدید و ارباب علیه زنان در حیات اجتماعی" شرحی است از نحوه حملات و اذیت و ایجاد مزاحمت های جناحهای جنگسالار, طالبان, و دسته های شورشی علیه زنان کارمند دولت , انتخابات , خبرنگاران , و فعالین حقوق بشر.

علیرغم بهبود قابل ملاحظه نقش زنان از زمان طالبان در اواخر سال 2001, یک جوء عام از ترس در میان زنان که در عرصه فعالیت های سیاسی و حقوقی حضور دارند وجود دارد. یکی از فعالین زن حقوق بشر در شهر بلخ وافع در شمال افغانستان به سازمان نظارت برحقوق بشر گفت: " به تیلفون همراه من زنگ زدند و گفتند- تو کارهای را می کنی که نباید بکنی. ما تو را برای پند گرفتن دیگر زنها خواهیم کشت."

لاشان . ر. جفرسن مدیر اجراییوی سازمان نظارت برحقوق بشر گفت: " اکثریت زنان افغان با شرکت در حیات اجتماعی زندگی شانرا به خطر می اندازند. دولت تحت اداره بوش بویژه از بهبود وضعیت زنان بخود می بالد. مگر زنان افغان خود ابرام دارند که امید آنان برای اعاده حقوق ابتدائی به حقیقت نپیوسته است."

انتخابات ریاست جمهوری اکتبر آزمایش کلیدی ای در مقابل توانمندی زنان برای ایستادن برابر با مردان در عرصه اجتماع افغان خواهد بود. ثبت گسترده زنان برای انتخابات خود یک علامت با اهمیت از بهبود اوضاع در بسا نقاط کشور است. مگر ثبت نام چند باره باعث تورم ارقام رسمی انتخابات گردیده است که اعلان داشته 41% کل مجموع 10.5 ملیونی ثبت نام شده گان انتخابات را زنان تشکیل می دهد. تداوم بی امنیتی در نتیجه عملیات های شورشیان در نوار مرزی پاکستان باعث گردیده تا زنان کمتر از 10% ثبت نام شدگان انتخابات را در مناطق جنوبی مانند زابل و ارزگان تشکیل دهد.

ناکامی کشورهای کمک کننده بین المللی _ بشمول ایالات متحده و جرمنی _ از فرستادن وجوه مالی و استحکام امنیت اثرات سوء بر شرکت زنان در انتخابات بجا خواهد گذاشت. ماه ماقبل انتخابات با خشونت رقم خورده است. تاکنون 12 کارمند انتخابات که حداقل 3 تن آنان زن بوده جان خود را از دست داده و ده ها کارمند دیگر زخمی گردیده است. مقامات انتخاباتی در بعضی مناطق بخاطر عجز از

استخدام کارمند زن در حوزه های انتخاباتی بزرگان محل را بکار گماشته اند.

گزارش شرح میدهد که چگونه زنان در نتیجه زیر سوال بردن نقش سنتی خود در اجتماع مورد هدف قرار گرفته اند. گزارشات وجود دارد که هرگاه زنان خبرنگار، فعالین حقوق زن و کارمندان دولتی در باره مسایل حساس چون طلاق ابراز نظر کرده اند با تهدید، اذیت و حمله مواجه شده اند. جنگ سالاران محلی، طالبان و سایر گروههای شورشی با ارباب و حملات مسلحانه بوزور به بستن پروژه های انکشافی که شدیداً در عرصه صحت، معارف، آگاهی از حقوق و آموزش های حرفوی مورد نیاز زنان و دختران بوده است پرداخته اند.

جفرسن گفت: از زمان برکناری طالبان زندگی زنان بلاشک بهتر شده است. مگر حالا جنگسالاران با تمام توان تلاش دارند تا مانع دست یازی زنان به حقوقشان گردند." "

با وضعیت نا امن فعلی زنان نمی توانند کاملاً در بازسازی افغانستان بدون مخاطره شرکت کنند. اکثریت آنان از حملات انتقامجویانه هراس دارند و گفتار و رفتار شانرا متناسب با این واهمه عیار می سازند. تعداد زیادی از فعالین حقوق بشر به سازمان نظارت برحقوق بشر گفته اند که ناکامی در خلع سلاح ملیشاه های محلی شدیداً حقوق زنان را با خطر مواجهه ساخته و بهبودی آن را بکندی کشانیده است.

در انتخابات پارلمانی که قرار است سال آینده برگزار شود زنان با تهدیدات بیشتری روبرو است. سازمان نظارت برحقوق بشر با دهها نامزد بالقوه پارلمانی مصاحبه کرده است که با اطمینان ابراز می داشتند در صورت نامزدی خود و فامیل شان در معرض خطر قرار خواهند گرفت. یکی از فعالین حقوق زن به سازمان نظارت برحقوق بشر گفت: "من فکر نمی کنم که خود را نامزد کنم. افراد (وابسته به جنگسالاران) یک شب به خانه خواهند ریخت و برای خود و فامیلم مشکل خواهند ساخت. از این خاطر فکر نمی کنم که کاندید شوم. بهتر است آرام بشینم." "

ایالات متخده، ناتو و سایر جوامع بین المللی باید اقدامات آنی و جدی را رویدست گیرند تا به تعهدات شان در زمینه بهبود حقوق زنان افغان وفا نمایند. سازمان نظارت برحقوق بشر گفت: کشورهای ذیدخل در قضیه افغانستان_ بشمول کشورهای عضو ناتو_ باید سهمیه شان را بخاطرگسترش نیروهای حافظ صلح وسیعاً افزایش دهند.

علاوه برآن، ایالات متخده و متحدین ناتو آن باید لایحه وظایف نیروهای حافظ صلح (آیساف) را با توجه به اهمیت موضوع خلع سلاح ملیشاه ها و حمایت از دسته های آسیب پذیر، مانند زنان، و گروه های مستقل سیاسی تجدید نظر کند. مقامات افغان باید تهدیدات، اذیت و حمله بر زنان را مورد رسیدگی قرار دهد و متخلفین را مورد پیگرد قانونی قرار دهند.

چکیده های از بیان سرگذشتهای شخصی افراد که در این گزارش نقل شده است:

1. یکی از فعالین حقوق زن در شهر مزار: " بسیاری ها خواهان تاسیس یک سازمان برای دفاع از حقوق زنان بودند. اما ، وقتی خطرات آن را دیدند، از آن دست برداشتند."

2. یکی از نامزد های بالقوه انتخابات پارلمانی: "زنان نمی توانند خودشان را نامزد کنند. در کابل امکان دارد. مگر در ولایات دیگر امنیت خوب نیست. اگر مشکلات امنیتی باشد مردان مسلح داخله خانه شده و آنها را خواهند کشت."

3. یکی از کارمندان موسسات خیریه برای زنان: "دفتر من بخاطر تهدیدات بسته شده است. یکی قوماندانان ملیشاهای محلی ((اخطار و تهدیدی برای ما فرستاد که در آن گفته بود که ما را خواهد کشت.)) معلم آموزش صحت و سواد آموزی بعد از چندین مرتبه تهدید ، بالاخره تصمیم گرفتند که دیگر نیایند. ولسوال وعده داد که هر کمکی که از دستش ساخته باشد خواهد کرد تا موسسه دوباره فعال گردد و با ملا ها صحبت کرد. اما گقت که او تضمین جان ما را کرده نمی تواند. ما تاهنوز چشم براه هستیم که وضعیت بهتر شود."

سازمان نظارت بر حقوق بشر درگزارش منتشره 28 سپتامبر تحت عنوان " حاکمیت تفنگ" شیوه های را که جناح های نظامی به ارباب مردم می پردازند و شرایط اختناق آمیز را می آفرینند پرداخته است.